

Part of this page you have seen before...but look it over and note the conjunctions, prepositions, and particles that occur in the lines marked with an arrow. See that you can identify them and while you probably can't read the line...you can get a feeling for where it is going.

- Και λέγει τῷ Ἰησοῦ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· λέγουσιν οἱ
 → Φαρισαῖοι διτὶ Ἡλίας ἐλεύσεται. Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
 λέγω δὲ ὑμῖν διτὶ Ἡλίας ἐλήλυθεν, καὶ οὐκ ἔγινωσαν αὐτὸν, ἀλλ'
 ← ἐποίησαν αὐτῷ ἡ ηθιλον, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν. Οὗτως
 ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ νιοῦ τοῦ ἀνθρώπου διτὶ αὐτῷ
 ποιήσουσιν ἡ θίλουσι, καθὼς γέγραπται.
- Καὶ εἶπεν διτὶ Ἰησοῦς· πάτερ, οὐτοὶ εἰσιν οἱ μαθηταὶ μου· γινώσ-
 → κουσιν γάρ σέ, τὸν ἑνα θίλον ἐπὶ πάτιτων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν
 πᾶσιν. "Ἐδωκά σου τὸ δόνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς ἔδωκάς μοι ἐκ
 τοῦ κόσμου. Πιστεύουσιν διτὶ πάντα ἡ δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ
 εἰσιν διτὶ τοὺς λόγους οὓς ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς.
- Πάτερ ἀγιε, ἔρχου πρὸς αὐτούς. ίνα ὥσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς
 ἔσμεν. Αὐτοὶ οὐκ εἰσιν ἐκ τούτου τοῦ κόσμου καθὼς ἔγω οὐκ εἰμὶ
 ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Οὐ δὲ περὶ τούτων λέγω, ἀλλὰ καὶ περὶ
 → τῶν πιστεύοντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ίνα πάντες ἐν
 ὥσιν, καθὼς σύ, πατήρ, ἐν ἐμοὶ καὶ ἔγω ἐν σοί, ίνα καὶ αὐτοὶ ἐν
 → τῇμιν ὥσιν, ίνα δι κόσμου πιστεύῃ εἰς σέ. Πατήρ, θέλω ίνα πάντες
 ἀνθρωποι ὥσιν μετ' ἐμοῦ. Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς ἔξῆλθε σὺν τοῖς
 μαθηταῖς αὐτοῦ εἰς τὴν Βηθλανίαν.
- Εἶπεν διτὶ κύριος· πάντα οὖν & ἐὰν θέλητε ίνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ
 ἀνθρωποι, οὐτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς οὐτως γάρ γέγραπται.
 Καὶ οὐ πᾶς δι λέγων μοι κύριε κύριε, ἐλεύσεται εἰς τοὺς οὐρανούς,
 ἀλλ' δι ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ιιωῶν αὐτούς. Πολλοὶ ἐροῦσιν
 μοι ἐν ζιζηνῇ τῇ ἡμέρᾳ κύριοι κύριοι, καὶ ἔγω ιρῷ αὐτοῖς διτὶ οὐ
 γινώσκω υμᾶς. Εἴ τις ἔχει ὡτα ἀκούειν ἀκούετω.

- "Ερχεται οὖν διτὶ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην
 πρὸς τὸν Ἰωάνην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Ο δὲ Ἰωάνης οὐκ
 ᾔθελεν βαπτίζειν αὐτόν, καὶ λέγει· τί ἔρχῃ σὺ πρὸς με; Ἀποκριθεὶς
 δὲ διτὶ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· οὐτως γάρ γέγραπται. Καὶ διτὶ Ἰωάνης
 ἰβάπτισεν αὐτὸν εἰς τὸν Ἰορδάνην. Βαπτισθεὶς δὲ διτὶ Ἰησοῦς εἶδεν
 ἐκ τῶν οὐρανῶν τὸ πνεῦμα θεοῦ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν, καὶ ἤκουσεν
 τοὺς λόγους τούτους· οὐτός ἐστιν ὁ υἱός μου ἡ ἔδωκα πᾶσα
 ἔξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
- Καὶ εἰσῆλθεν διτὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς πόλιν τινά.
 → Καὶ εἰσελθών διτὶ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τίνα με λέγουσιν οἱ ἀνθρωποι
 εἰναι; Αὐτοὶ δὲ εἰπαν αὐτῷ λέγοντες διτὶ Ἰωάνην τὸν βαπτιστὴν
 ἡ Ἡλίαν ἡ Ἱερεμίαν. Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς· υμεῖς δὲ τίνα με
 λέγετε εἰναι; Ἀποκριθεὶς διτὶ Πέτρος λέγει αὐτῷ· σὺ εἰ δι χριστός.
 Οι ιουδαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· σὺ τίς ει; Εἶπεν αὐτοῖς διτὶ Ἰησοῦς·
 δι υἱός τοῦ πατρός μου. Εἶπον αὐτῷ· τίς ἐστιν δι πατήρ σου;
 Ἀπεκρίθη· Ἰησοῦς· οὐκ ἐμέ οιδατε ἡ τὸν πατέρα μου. Ἔγω γάρ
 ἐλήλυθα ἐν τῷ διόδῳ τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ λαμβάνετε με.
 → Εἰ ἐπιστεύετε Μωϋσεῖ, ἐπιστεύετε διν ἐμοῖς· περὶ γάρ ἐμοῦ ἐκεῖνος
 ἔγραψεν. Ἄμην ἀμήν λέγω υμῖν, δι λαμβάνων μαθητήν μου ἐμὲ
 λαμβάνει, δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμβάνει τὸν πατέρα.